

Obsah

K čemu nás Bůh volá?	2
Luterské církve a homosexualita	2
Ostravská výzva	4
Doprovodný dopis k Výzvě	5
Křest: bazén anebo miska?	6
Jak vidí mladí lidé misijní službu?	7
Je růst církve „přirozený“?	8
Co je to růst sboru?	11
Co je úspěšný sbor?	14
Vzpomínka na bratra Františka Chalupského	15
Svědectví nad hrobem zesnulé manželky	17
K nedožitým sedmdesátinám pastora Jana Drózda	19
Vzpomínka na bratra pastora Jana Drózda	20
Aktuality ze světa	21
Literární novinky	22
Konference SOLAS	22
Aktuality z KS	23
Opowieść o Tony'm Rossim	24

K čemu nás Bůh volá?

„Jděte ke všem národům a získávejte mi učedníky, křtíte je ve Jméno Otce i Syna i Duchu svatého a učte je, aby zachovávali všechno, co jsem vám přikázal.“ (Mt 28,19-20)

Milí přátelé, jděte, já Vás posílám... to jsou pro nás důvěrná slova. Nikdo z nás nepochybuje o tom, že nás poslal sám Bůh, poslal nás, abychom byli misio-náři, neboť právě to je obsahem slova „misionář“. Být poslán.

Ale do jakého světa jsme posláni? Zkoušíme dobu, v níž lidé obecně rádi tvrdí, že pro jejich životní směřování je především určující jejich svoboda, ego a rozum. Tato „trojice“ se často dostává do rozporu s učením Bible.

Často se také ptáme, jak tlumočit evangelium, jak jít do celého světa a křtít. Naříkáme si, jak svět o nás nestojí, a často, přiznejme si, bojíme se poslání, které před nás náš Pán postavil. Ježíšova slova jsou jeho závětí, je to jeho závěrečná řeč, odkaz vyjadřující hlavní úkol pro jeho všechny učedníky až do skonání věků.

Učit Ježíšova přikázání není složité, jeho přikázání nejsou ani těžká. Sám Ježíš nezanechal svým učedníkům tvrdou nauku, plnou opakujících se pouček a nařízení. Ve srovnání s Mojžíšem stojí Ježíšova slova docela v jiné pozici. Když se třeba jen letmo začteme do páté knihy Mojžíšovy, která je vnímána jako Mojžíšova předsmrtná řeč k Božímu lidu, ani se nemůžeme divit onomu označení první části Písma svatého, kterému říkáme Starý zákon. Nutnost dodržování zákona a mnohých příkazů je charakteristickým rysem, který se vine celou touto velkou částí

Bible. Dodržování ustanovení a předpisů vidíme také v mnoha životních případech starozákonních lidí.

Nový zákon je v tomto značně odlišný. Příkazy, které se mají vyučovat Kristovi učedníci, nemají podobu lexikonu. Jsou zvěstí o vztahu k Bohu, který je nám umožněn prostřednictvím nikoliv diktující nauky, nýbrž skrze projevenou Boží lásku.

Odpovědí na Boží lásku je to, že zůstaneme v Ježíši. V tom spočívá naplnění největšího Ježíšova přikázání: *„Miluj Hospodina, Boha svého, celým svým srdcem, celou svou duší a celou svou myslí... Miluj svého bližního jako sám sebe. Na těchto dvou přikázáních spočívá celý Zákon i Proroci.“ (Mt 22,37-40)*

Když budeme vštípeni v Ježíše a zůstaneme v jeho lásce, pak také jeho láska bude v nás. Budeme-li tedy milovat Boha a lidi, nezůstaneme lhotejší ke Kristovu poslání: *„Jděte ke všem národům a získávejte mi učedníky...“*

Jiří Rusz

Luterské církve a homosexualita

V současné době se setkáváme v některých církvích ve světě s jevy, které působí nejen u mnohých křesťanů, ale dokonce i u některých nevěřících přinejmenším udivení: ordinace farářů či pastorů, kteří otevřeně praktikují homosexuální životní styl, a také žehnění či dokonce sezdávání homosexuálních párů. V této souvislosti předkládáme čtenářům IDEY 3 příspěvky,

kteří jsou reakcí na tuto závažnou situaci v církvích. První z nich shrnuje situaci ve vybraných luterských církvích sdružených ve Světové luterské federaci, kde morální úpadek je nejvíce zřetelný. Druhý příspěvek je tzv. Ostravská výzva učiněná Křesťanským společenstvím na setkání delegátů Světové luterské federace v Ostravě dne 12. května 2012. Vedení naší církve se žel od této výzvy na ostravském setkání distancovalo, což je v rozporu nejen s vnitřními předpisy naší církve, ale také s usnesením synodu. Tato skutečnost je bližší vysvětlena ve třetím příspěvku – Doprovodném dopisu k výzvě.

Současný vývoj v některých církvích je nejen bezprecedentním popřením historického chápání sexuální etiky v křesťanství a explicitním příkladem zesvětštění církve, ale vzbuzuje také četné ekleziologické otázky: Co je církev a kdo do ní patří?

Věříme, že uvedené příspěvky budou čtenářům nápomocné při eventuálních dalších rozhodnutích o tom, zda naše církev bude setrávat i nadále v partnerských svazcích s těmi, kdo tyto odchylky od historického křesťanství nejen přinášejí, ale dokonce je zaštiťují křesťanskou láskou. (SR)

Švédská církev – Svenska kyrkan (6,9 milionů členů)

- V roce 2006 synod švédské luterské církve schválil žehnání homosexuálních párů a umožnil ordinaci pastorů, žijících v homosexuálních svazcích.
- V roce 2009 odsouhlasila švédská luterská církev oddávání homosexuálů a lesbiček. Z 250 členů synodu za manželstvím osob stejného pohlaví hlasovalo 70 % členů synodu. Zároveň se biskupkou této církve stala les-

bička, která sama žije v registrovaném svazku a se svojí partnerkou vychovává dítě.

Švédsko bylo jedním z prvních států, které přijalo jednopohlavní manželství v církvi a do své legislativy zapracovalo zákaz odmítnutí církevní svatby homosexuálním párům. Jednotlivý pastor může odmítnout, ale luterská církev má povinnost zájemcům o církevní sňatek pastora zajistit.

Dánská lidová církev – Den Danske Folkekirke (4,5 milionů členů):

- V roce 1997 biskupové dánské církve potvrdili, že manželství je institucí určenou pouze pro heterosexuální páry. Zároveň uznali právo homosexuálních osob setrvat v trvalých homosexuálních vztazích. Homosexuální páry mohou požádat pastora o požehnání. Pastor po poradě s biskupem rozhoduje, zda bude požehnání uděleno. 7 biskupů doporučilo udělovat požehnání, 4 biskupové to odmítli. Pouze 30 % duchovních odmítlo udělovat požehnání homosexuálním párům. Biskupové zdůrazňují, že je třeba rozlišovat mezi manželstvím a žehnáním homosexuálním párům.

- Od roku 2004 byla zvažována možnost uzavírání manželství homosexuálů v církvi. 60 % pastorů bylo proti udělování církevních manželských sňatků homosexuálním osobám. V církvi jsou však pastoři s homosexuální orientací, toto je považováno za jejich soukromou záležitost.

- V roce 2011 vypracovalo ministerstvo pro rovnost a církevní záležitosti návrh zákona, který umožní homosexuálům uzavírat církevní sňatky před pastory evangelické luterské církve a poskytuje právo nazývat se manžely. Dosud mohli uzavírat jen civilní partnerství.

Podle průzkumu 75,8% Dánů podporuje církevní sňatky homosexuálů.

Evangelicko-luterská církev v Americe – The Evangelical Lutheran Church in America (4,7 milionů členů):

- 10. srpna 2009 shromáždění v Minneapolis umožnilo ordinaci homosexuálů, žijících v homosexuálním svazku a žehnání homosexuálním párům.

Norská církev – Den norske kirke (3,9 milionů členů):

- V roce 2007 synod Luterské evangelické církve v Norsku povolil lidem s homosexuální orientací, žijícím v homosexuálním svazku vykonávat funkci pastora a zároveň zamítl návrh udělovat církevní sňatky homosexuálním párům.

- V roce 2008 norský parlament schválil zákon o manželství homosexuálních párů a od té doby v norské evangelické církvi probíhá diskuse o této problematice. Šest z jedenácti biskupů norské luterské církve nemá vůči homosexuálním praktikám výhrady, přestože oficiální norská církev je považuje za nemorální.

Evangelická církev v Německu – EKD (24,8 milionů členů):

V roce 2000 evangelická církev přijala rezoluci „Verantwortung und Verlässlichkeit stärken“, která podporuje trvalé svazky homosexuálů. Církev uděluje požehnání homosexuálním párům.

Evangelická luterská církev ve Finsku (4,3 milionů členů):

- Ve Finské luterské církvi není zaveden obřad žehnání homosexuálním svazkům, ale od října 2010 je povoleno,

aby se pastoři za homosexuální páry modlili.

- Roku 2011 pořádali převážně laici z Finské církve kampaň, v níž volali homosexuály k opuštění jejich životního stylu. Několik stovek Finů v reakci na tuto kampaň vystoupilo z církve. Arcibiskup Mäkinen kampaň kritizoval, a prohlásil, že homosexuálové nejsou nemocní, ale byli Bohem stvořeni tak, jak jsou.

Luterská církev Missourské synody – Lutheran Church Missouri Synod (2,3 milionů členů), Wisconsinská evangelická luterská synoda – Wisconsin Evangelical Lutheran Synod (380 tis. členů) a Synod Evangelicko – luterský se sídlem v Minnesotě zaujaly negativní stanovisko k homosexuálním praktikám.

S použitím webových stránek církvi a Wikipedie Z. Niemiec

Ostravská výzva

učiněná Křesťanským společenstvím, o. s., delegátům Světové luterské federace shromážděným v Ostravě dne 12. května 2012

„Veškeré Písmo pochází z Božího Ducha a je dobré k učení, k usvědčování, k nápravě, k výchově ve spravedlnosti, aby Boží člověk byl náležitě připraven ke každému dobrému činu.“ (2 Tm 3,16-17)

Základní zásadou, na níž spočívala luterská teologie, byla zásada *sola Scriptura*. Tato zásada odkazuje k autoritě Písma svatého, sloužícího jako nejvyšší norma všeho, co se vyučuje, vyznává a praktikuje v církvi.

S velkou lítostí proto pozorujeme, že mnohé luterské církve (zejména v Evropě a Severní Americe) opustily tuto zásadu a jejich vztah k Písmu je horší než byl vztah římské církve k Písmu v dobách Lutherovy reformace. Jejich nesprávnými postupy při výkladu Bible je pokřiveno či zcela vyprázdněno její poselství. V posledních letech se to projevuje zřetelně kupříkladu v tom, že takovéto církve schvalují homosexuální svazky a žehnají lidem k životu v hříchu. To, co Písmo nazývá hříchem, liberální teologové nazývají alternativním způsobem projevování lásky. Platí o nich slova apoštola Petra:

V Božím lidu bývali ovšem i lživí proci; tak i mezi vámi budou lživí učitelé, kteří budou záłudně zavádět zhoubné nauky a budou popírat Panovníka, který je vykoupil. Tím na sebe uvedou náhlou zhoubu. (2 Pe 2,1)

Jsmo přesvědčeni, že ti, kdo neuznávají autoritu neomylného Písma svatého, nejenže pozbyli právo nazývat se luterány, nýbrž i křesťany. Jestliže se v rámci Světové luterské federace sdružujeme s těmi, které pokládáme za heretiky či odpadlíky, jaké má toto společenství smysl? Jaký z něho může vzejít užitek?

Vyzýváme představitele Světové luterské federace, aby přestali předstírat jednotu, která neexistuje. Je načase nazvat věci pravými jmény. Je načase říci, že v rámci Světové luterské federace se nacházejí církve, které nemají spolu nic společného, snad až na nějakou dávnou historickou či kulturní vazbu. Evropské a severoamerické církve mohou nadále v rámci SLF prosazovat svou nebiblickou teologii, předstírat jednotu a ignorovat hlasy církví, zejména z Afriky, Asie či Latinské Ameriky, které chtějí zvěstovat v tomto světě čistě

Slovo Boží. Pokud nedojde k žádné změně, povede to k tomu, že církve věrné Písmu budou Světovou luterskou federaci opouštět, a my věříme, že mezi nimi bude i církev naše.

Jinou cestou může být umožnění církvím, které jsou věrné Písmu a odkazu reformace, utvořit v rámci SLF vlastní užší společenství, kde budou moci prožívat bratrskou jednotu v pravdě a lásce; takováto jednotu je totiž v rámci celé organizace nemožná. Anebo je zde ještě třetí cesta. Je to cesta vytyčená slovy samotného Pána církve, který i dnes volá ty z Vás, představitelů luterských církví v Evropě, kdo jste zpronevěřilými vůdci, lživými učiteli a svůdci nepatrných, k pokání:

„Rozpomeň se, odkud jsi klesl, navrať se a jednej jako dřív. Ne-li, přijdu na tebe a pohnu tvým svícem z jeho místa, jestliže se neobrátiš.“ (Zj 2,5)

Křesťanské společenství, o. s., je vnitromisijským hnutím ve Slezské církvi evangelické augsburského vyznání v České republice. Vzniklo na počátku 20. století z pozeňnaného duchovního probuzení, které dal Bůh na Těšínsku. Mezi jeho základní cíle patří praktické uskutečňování zásady všeobecného kněžství všech křesťanů.

Doprovodný dopis k Výzvě

Členové Slezské církve evangelické a. v. sdružení v Křesťanském společenství jednomyslně schválili na svém zasedání v sobotu 21. 4. 2012 ve Smilovicích výzvu proti pohrdání autoritou Písma svatého a její předání účastníkům konference vedoucích luterských církví v Evropě, která se

konala ve dnech 10. - 15. 5. 2012 v Ostravě. Aktuálnost této výzvy souvisí s extrémními projevy znevažování Písma zdůvodňující ordinaci homosexuálů a žehnání svazků stejného pohlaví v některých členských církvích Světové luterské federace, a to údajnou „křesťanskou“ láskou.

Hlasování se aktivně účastnil kurátor církve Adam Ciešlar, biskup Jan Wacławek byl se záměrem Křesťanského společenství seznámen. Distribuce výzvy byla skutečněna důstojně u vchodu do chrámu před slavnostními bohoslužbami v rámci konference SLF v pátek 11. 5. 2012, a to zpěváky mužského pěveckého sboru, který byl požádán o aktivní účast v bohoslužbách.

Biskup Slezske církve evangelické a. v. Mgr. Jan Wacławek v sobotu 12. 5. 2012 na konferenci SLF tento čin odsoudil a distancoval se od něj, o čemž informoval účastníky pastorální konference v Českém Těšíně, dne 21. 5. 2012.

V této souvislosti je třeba připomenout, že napadení členové církve jednali ve shodě se stanoviskem církve k otázce homosexuality, které je uveřejněno na webových stránkách církve dvakrát, a s Vnitřními církevními předpisy SCEAV, kde v § 21/7 stojí: „*Církev požaduje od osob ve služebním poměru k církvi příkladný křesťanský rodinný život a svědomitou péči o svěřené příslušníky církve. S přihlédnutím ke zvláštnímu poslání osob ve služebním poměru k církvi a k rozsahu a dopadu jejich působení na společenství církve se považuje za nesplnění požadavku setrvání v tomto poměru jednání: ... c) při kterém je praktikován sexuální život osob stejného pohlaví, jakož i jeho ospravedlňování.*“

Synod 12. 11. 2005 schválil protest vůči žehnání homosexuálních svazků ve

Švédské luterské církvi, synod 14. 11. 2009 zrušil partnerství s Jihovýchodním pensylvánským synodem ELCA kvůli žehnání svazkům stejného pohlaví a prosazování ordinace homosexuálů a synod 13. 11. 2010 přijal následující usnesení: „**Synod ukládá zástupcům církve jednajícím se zástupci SLF (LWF), aby jim aktivně proklamovali postoje naší církve a to především v otázce lidské sexuality a autority Bible.**“

Očekávali jsme vděčnost biskupa za připomenutí stanoviska naší církve, ale dostalo se nám odsouzení. Útok na způsob distribuce výzvy považujeme za snahu zastřít podstatu věci, kterou je svévolné pošlapávání Božích ustanovení. Legitimizace hříchu ničí církve a vnáší do ní nepokoj. Apoštol Pavel v souvislosti se záměnou přirozeného styku za nepřirozený rázně varuje ty, kteří „*také jiným takové jednání schvalují*“ (Římanům 1,32). Je načase budovat církve na Boží pravdě a nikoli na lži (Ř 1,24-25), protože „*Boží hněv se zjevuje z nebe proti každé bezbožnosti a nepravosti lidí, kteří svou nepravostí potlačují pravdu*“ (Ř 1,18).

Stanislav Piętak, em. biskup SCEAV

Křest: bazén anebo miska?

V našem sboru jsme prožívali radostnou událost. Vlastně krásnější vstup do nového roku jsme si nemohli snad přát. Dvě mladé slečny, teď spolusestry byly 1. 1. 2012 pokřtěny. Výsledek misijní práce klubu. Byl jsem šťastný a opravdu nadšený.

Podělil jsem se svým nadšením s jed-

ním křesťanem. Docela mne zaskočila poznámka tohoto člověka: „A měli jste tam v kostele bazén?“ Nereagoval jsem, jelikož jsem nechtěl jít do dalšího názorového střetu. Naše diskuse byla totiž posledně docela emotivní. Ale vůbec jsem nechápal, proč na moji radostnou informaci reaguje právě takto.

Mnohokrát jsem slyšel: „No, kdyby poté, co se lidé na evangelizaci, na mládežnickém pobytu anebo jiné akci rozhodnou pro život s Ježíšem, mohli být hned pokřtěni v bazénu ponořením, to by byla síla, to by jejich život vypadal jinak ...“ Opravdu?

„Docvaklo mi to“. Pochopil jsem to, co mi bylo skryto docela dlouho. Pochopil jsem, proč byly postoje pastora Vladislava Santaria ve věci křtu poměrně tvrdé. Pastor Vladislav Santarius odmítal diskusi o způsobu provedení křtu. O množství vody. O tom, zda to má být ponořením, anebo jinak. A spojilo se mi to s tím, co jsem načel z dobové reformační a novokřtěnecké literatury. Snad jsem pochopil v této věci i Dr. Martina Luthera.

Myslím, že Luther a další reformátoři byli přesvědčeni, že Boží Slovo a plnění božího příkazu stačí. A pokud je u této svátosti Boží Slovo, pak je křest platný, bez ohledu na způsob provedení křtu. O zbytek se Bůh postará.

A to, zda se člověk dá pokřtít v bazénu, ve vaně anebo pokropením z misky, anebo kolik litrů vody se má při křtu použít, je nejen zbytečné, ale i škodlivé. Zákonické. Čili pro Luthera absolutně nepřijatelné. Žádný byť nejsprávněji vykonaný náboženský úkon a výkon nás nemůže spasit anebo přiblížit k Bohu.

Naopak snaha zalíbit se zákonickým způsobem je Bohu nepřátelská. Takže: Radost ze spasení a ze křtu si nene-

chám nikým sebrat bez ohledu na to, jak a kde byla tato svátost vykonána.

Z. Kaleta

Jak vidí mladí lidé misijní službu?

Představujeme Vám některé výsledky dotazníkové akce, která proběhla mezi členy misijních a evangelizačních týmů EC M.I.S.E.

Odpovědi jsou seřazeny podle četnosti výskytu a to od nejvíce zmiňovaných po nejméně.

1. Jaké vidíš nejefektivnější způsoby oslovení (skrze co, jak, kde...) současného mladého ne-křesťana?

- Osobní zájem a vztah
- Společný čas, akce, koníčky, zážitky
- Velká evangelizační akce navazující na klub a na osobní vztahy
- Oslovení kamarádi ve škole
- Sport
- Multimédia (videa, fotky, sestřihy)
- Při běžných akcích na bruslích, výšlapu, campu, aj.
- Příklad svým životem
- Rozdávání pozvánek
- Pozvání na klub
- Hudba

2. Jak bys ty nejlépe propojil misijní službu (celou) s vaším sborem?

- Zapojit členy sboru do programu a evangelizace
- Modlitební zapojení sboru
- Větší prezentace misijní služby ve sboru
- Finanční podpora
- Pozývání klubáků na dorost, mládež, do sboru
- Pořadat evangelizační mládeže...

3. Poznal jsi více skrze tuto službu (v misijním týmu), jaký je Bůh? Pokud ano, na co jsi přišel?

Tvrzení:

- Poznal jsem Boha jako mocného a dokonalého.
- Poznal jsem Boha jako milosrdného a plného lásky.
- Bůh může dělat to, co je pro nás nemožné.
- Bůh nás nikdy nenechal samotné, je věrný a žehná nám.
- Věrný k těm, kteří se k Němu modlí.
- Uvědomuji si, že zde nejsem pro sebe, ale pro druhé.
- Poznal jsem, že Bůh chce spasit všechny lidi.

4. Jak tě misijní služba na klubu, ... změnila? Co ti dala a co ti vzala?

Dala:

- Nové přátelé a sourozence v Kristu
- Větší soustředěnost a zápal pro Boha
- Větší zájem o druhé
- Otevřenost vůči druhým
- Posílila v zápalu zvěstovat evangelium
- Naučila trpělivosti a vytrvalosti
- Dala milost a vykopení v Kristu
- Zkušenosti
- Naučila větší zodpovědnosti
- Dala dobře využitý čas
- Zlepšila komunikativnost
- Změnila pohled na nevěřící
- Dala povzbuzení
- Rozvoj mých talentů

Vzala:

- čas
- čas strávený s rodinou.

Je růst církve „přirozený“?

S tím, jak křesťanství v západních zemích je stále více zatlačováno novopohanskou konzumní společností a počty lidí jakkoliv spojených s církví klesají, jsou stále častěji otevírány otázky, jak obnovit růst sborů, církví, jak oslovit sekulární společnost apod. Vznikají různé koncepce, které mají obnovit růst církve, zvýšit její přitažlivost pro hledajícího pána Nováka, zkoncentrovat potenciál na správné záměry, či vytvořit správné mikroklima pro růst. Podle toho můžeme číst v těchto příručkách o církvi vnímavé pro hledající, o cílevědomé církvi, o přirozeném růstu církve apod.

Růst církve a otázka spasení

Základní otázkou však zůstává, zda růst církve je ovlivnitelný lidským resp. v dnešní době manažerským úsilím a pokud ano, do jaké míry. Uvědomíme-li si, že početní růst sboru, církvi a potažmo celého křesťanství závisí na obrácení jednotlivých členů, musíme tuto problematiku vidět v širší souvislosti. Otázka po růstu sboru souvisí se základním problémem spasení člověka – tj. nakolik je spasení člověka dílem lidským a nakolik dílem Božím, respektive do jaké míry člověk při svém spasení s Bohem spolupracuje.

Reformační učení ať už ve větvi luterské a ještě výrazněji ve větvi kalvínské chápalo spasení člověka jako dílo výlučně ze strany Boha, ve kterém je člověk – alespoň do momentu vnitřní proměny skrze působení Božího Slova a Ducha svatého – čistě pasivní. Reformační učení tak odmítalo myšlenku

o spolupráci člověka s Bohem na spasení (tzv. pelagianismus či semipelagianismus) a připisovalo tak celou slávu za spasení Bohu. Obracení člověka je v tomto smyslu chápáno jako zázrak a stejně tak za zázračné či nadpřirozené jsou považovány jevy jako růst sboru či probuzení (obracení mnoha lidí najednou).

Finney: probuzení lze podněcovat „prostředky“

Zhruba na přelomu 18. a 19. století dochází však v protestantském chápání spasení člověka stále více k posunu směrem k myšlence o spolupráci člověka s Bohem a s tím také dochází k posunu v chápání podstaty růstu církve a probuzení. Jedním z představitelů takového směru je otec moderního evangelikalizmu, Charles Grandison Finney (1792-1875). Není zde prostor zabývat se hlouběji jeho teologií, avšak velmi obecně se dá říct, že kladl na spoluúčast člověka ve spasení přinejmenším stejný důraz jako Pelagius v pátém století (jehož učení bylo tehdejší církví odsouzeno jako bludařské). Ve smyslu výše uvedených souvislostí nás proto nepřekvapí jeho pohled na probuzení:

Probuzení byla kdysi považována za zázraky... Po dlouhá období se církev domnívala, že probuzení je zázrak, zásah Boží moci, se kterou nemají nic do činění, a pro jehož vytvoření nemají o nic více síly než pro vyvolání hromu či bouře s prudkým lijákem nebo zemětřesení. Je tomu teprve několik let, kdy duchovní věří, že probuzení je nutné podněcovat pomocí prostředků zvláště určených a přizpůsobených tomuto cíli.¹⁾

Zatímco předchozí generace duchovních, jako Edwards, Whitefield a mnoho

dalších, hlásaly s modlitbou Boží Slovo a čekaly na Boží působení v srdcích posluchačů, generace Finneye a jeho následovníků začala používat k podněcování probuzení „nové prostředky“. Jedním z nich bylo používání tzv. „míst pro oslovení“, tedy místa ve předu kostela nebo sálu, na které měli usednout lidé, jež byli osloveni zvěstí kazatele („vyjít dopředu na výzvu“). Nechci zde hodnotit, zda toto byl správný počín či nikoliv, chci pouze poukázat, že zavedení „nových prostředků“ k podněcování probuzení bylo spojeno s určitým teologickým názorem. Zajímavé může být zjištění, že Finneyův současník Charles Spurgeon, kníže kazatelů, označil Finneye právě kvůli jeho teologii za „vlka v rouše beránčím“. ²⁾

Důsledky Finneyova přístupu v dnešní době

Mnoho času uplynulo od dob Charlese Finneye a evangelikální křesťanství změnilo v mnohém svou tvář. Neblahé dědictví však přetrvává: snaha různými „novými prostředky“ podněcovat růst církve, sboru, vyvolat probuzení. V dnešní době k tomuto účelu bývají často používány manažerské přístupy, které se osvědčily při vedení firem a korporací. Tyto přístupy jsou „zduchovněny“, oblečeny do biblických veršů a textů a předkládány pak jako osvědčené návody, které povedou k růstu církve.

V žádném případě nechci tvrdit, že sborový život má být chaotický, že si nemáme všimnout každodenních potřeb členů sborů, že sbor nemá mít své vedení a dále něco, čemu se moderně říká „vize“. Také nechci říct, že nemáme hledat nějakou zpětnou vazbu v tom, zda to, co děláme, přináší nějaké ovoce (byť ne ihned) a zda účelně vyna-

kládáme svěřené prostředky. Ale to je něco zcela jiného, než když „manažerskými“ přístupy chceme nastartovat růst sborů či církví, tedy jevů, u nichž se nutně předpokládá obrácení nových lidí ke Kristu.

Přístup Christiana Schwarze

V evropských zemích, zvláště v prostředí, kde se vyskytují bývalé státní církve, se těší určité popularitě přístup vypracovaný Christianem Schwarzem. Jeho metoda se jmenuje *Natural Church Develepoment*, tedy *Přirozený růst (vývoj) sboru*. Schwarz představuje základní principy své metody v knize „*Přirozený růst církve*“, která byla přeložena do češtiny, a v současné době je ve slovenštině dostupná kniha „*Vyfarbi si svoj svet s prirodzeným rastom cirkvi*“. Není v žádném případě cílem tohoto článku provádět analýzu Schwarzovy metody. Nechci zde hodnotit, zda kritéria, která volí k hodnocení zdraví života sboru, jsou ta správná. Nechci se ani zabývat způsobem výběru vzorku hodnocených sborů, sběrem dat a jejich interpretací. Ve všech těchto oblastech existuje spousta otázníků, na které poukazují lidé, kteří tento přístup důkladně studovali.³⁾

To, co na první pohled překvapí čtenáře, který je odchován na Písmu, je programová nepřítomnost učení (křesťanské nauky, doktríny) v jeho knihách. Schwarz tuto oblast ve své metodologii nehodnotí a dokonce deklaruje, že pro něj ani není důležitá:

„Křesťanská doktrína – na rozdíl od osoby Ježíše Krista – je proměnlivá a musí se měnit s časem, pokud má naplnit svůj úkol, že slouží ke zvěstování evangelia v rozdílných historických a geografických podmínkách. Žádná doktrína, dokonce žádná proslulá vy-

znání víry si nemohou nárokovat autentickou platnost ve formě jejich tvrzení v tom smyslu, že by byly historicky platné bez závislosti na čase. Teologické definice – dokonce tak úctyhodné, jako koncepce Trojice nebo učení o dvou přirozenostech (Ježíše Krista – tj. jeho pravém božství a člověčenství – pozn. překl.) není nutné chránit jako nějaký magický odkaz. Spíše se musíme trvale ptát, zda prokazatelně naplňují svůj účel, jímž je osvětlování podstaty biblického zjevení a nikoliv jeho zatemňování. Tvrzení, které je nápomocné v jednom historickém kontextu, může mít rozhodně opačný účinek v jiném prostředí... každé učení musí být posuzováno pomocí kritéria, zda ve svém kontextu má stimulační účinek na růst církve jako organizmu... Naše teologická tvrzení musí být užitečná pro růst církve ve specifických podmínkách – nic více, nic méně.“⁴⁾

Růst církve bez vazby na učení?

Pro Schwarze tedy není zcela podstatné to, čemu lidé věří. Podstatný je růst, růst je vše, oč tady jde. Při takovém přístupu se ale může stát, že se velmi dobrému růstu mohou těšit skupiny křesťanů vyznávající učení a názory, které církev historicky odmítla jako nesprávné či dokonce bludařské. To, co kdysi bylo považováno za sektu, jejíž „učení se bude šířit jako rakovina“ (2 Tm 2,17) může být při použití Schwarzovy metodologie považováno za „zdravou“ a „rostoucí“ církev.

Těchto několik myšlenek ukazuje, kam se můžeme dostat, když opustíme jeden ze základních principů růstu, se kterým byla církev už od dob Nového zákona spojena, totiž vazba k Božimu slovu a apoštolskému učení.

A tak, i když pro vnitřní chod sboru můžeme použít různé pomůcky, nastartovat růst sboru či církve bez působení Ducha svatého, který vane kam chce, bez zvěstování Božího Slova v Boží moci a síle, bez správného učení a bez Boží milosti prostě nesvedeme. A to proto, že skutečný růst církve není růstem přirozeným, ale zázračným, který se nedá ošálit žádnými manažerskými přístupy a metodami.

- ¹⁾ Charles G. Finney, Lectures on Revival (Leavitt, Lord & Co., 1835), 17f.
- ²⁾ Charles Spurgeon, Wolf in Sheep's Clothing, How Charles Finney's Theology Ravaged the Evangelical Movement. <http://www.spurgeon.org/~phil/articles/finney.htm>
- ³⁾ John Ellas and Flavil Yeakley, review of Natural Church Development, by Christian A.Schwarz, Journal of the American Society for Church Growth 10 (Spring 1999), 83-92.
- ⁴⁾ Christian A. Schwarz, Paradigm Shift in the Church: How Natural Church Development Can Transform Theological Thinking (Carol Stream, IL: Church Smart Resources, 1999), 109-111.

Štěpán Rucki

Co je to růst sboru?

V dnešní době se v církvi často hovoří o růstu. Musíme si však položit otázku, co je to růst sboru či církve? O čem vlastně mluvíme? Dokonce dochází k nejrůznějším nedorozuměním a nepřítím, které tato problematika vyvolává. Přestože je tento problém jistě hlubší, to první a zásadní je, abychom si uvědomili, o čem vlastně mluvíme, když používáme slovo „růst“ sboru.

Růst početní a kvalitativní

Když se podíváme do Nového zákona, zjistíme, že čeština překládá slovem růst několik řeckých slov. Některá z nich mají význam **početního** růstu, jiná rozměr **kvalitativního** růstu, některá nedefinují, zda jde o kvantitu či kvalitu. Už tento fakt nám ukazuje na to, že problematika růstu je složitější, než se často proklamuje.

Další záležitost, kterou si uvědomíme, je ta, že nejčastěji se o růstu hovoří v souvislosti s jednotlivcem. Čteme tak o růstu v poznání Boha, o růstu víry, lásky, vytrvalosti nebo obecněji prostě o růstu ovoce křesťana. Tomuto principu někdy říkáme růst v dokonalosti neboli posvěcení. Tady pravděpodobně není žádných velkých pochyb o významu slovu růst ani o potřebě takového růstu.

Růst sboru ve vazbě na Slovo

Otázka tedy zůstává, co je to růst sboru? Podívejme se na několik textů a pokusme se pochopit, co tedy Nový zákon o růstu sboru či církve říká. Nejprve se podíváme na několik textů ze Skutků, které popisují stav církve, potom na jednu situaci vyřčenou Ježíšem. Nakonec se podíváme na ostatní texty hovořící o růstu.

„Slovo Boží se šířilo a počet učedníků v Jeruzalémě velmi rostl.“ (Sk 6,7)

Tento text jednoduše hovoří, že církev rostla početně. Není jistě nezajímavé, že tento růst je uveden faktem, že se šířilo **Boží slovo**.

Vnitřní růst církve a růst navenek

„A tak církev v celém Judsku, Galileji a Samaří měla klid, vnitřně i navenek rostla, žila v báni Páně a vzrůstala počtem, protože ji Duch svatý posiloval.“ (Sk 9,31)

Slovo odkazující na nějaký růst je zde použito dvakrát. Jednou je přeloženo jako **vnitřní růst** a podruhé jako růst **navenek**. V prvním případě je tam použito slovo, které v řečtině znamená „stavět dům“. Možná bychom tento text mohli přeložit doslovně tak, že církev byla „budována“ či „stavěna“. Podle této představy církev rostla tak, jako roste stavba domu. Každopádně toto slovo nese v sobě význam vnitřního růstu, ne početního růstu. Jde o duchovní růst, duchovní povzbuzení, ne početní růst. Nicméně dále se tam píše, že církev rostla potěšením Ducha svatého. To znamená, je tady řeč i o tom, že potěšující Duch svatý působil růst, a tentokrát jde o početní růst. Takže bychom z tohoto textu mohli vyzorovat, že církev početně rostla tam, kde to působil Boží Duch, tam, kde mimo jiné jednotliví členové duchovně rostli.

„A tak se církve upevňovaly ve víře a počet bratří rostl každým dnem.“ (Sk 16,5)

Toto je další text o početním růstu sboru. Je tady řečeno, že církve, možná bychom mohli říci sbory, rostly početně a to denně. A opět je zajímavé všimnout si kontextu, který tento růst spojuje s upevňováním či posilováním víry. Můžeme tedy říci, že početní růst je spojován s posilováním víry jednotlivých členů církve.

Růst církve je mimo lidskou kontrolu

„Ať spí či bdí, v noci i ve dne, semeno vzchází a roste, on ani neví jak.“ (Mk 4,27)

Tento Ježíšův citát je z podobenství o zasetém zrně. Toto podobenství nehovoří specificky o sboru či církvi, ale o Božím království. Je zde řeč o tom, že člověk rozsívá, ale nemůže způsobit růst. Jinými slovy, člověk není zodpo-

vědný za růst. Ten proces růstu je mimo jeho kontrolu. Člověk je zodpovědný za rozsévání. A z analogie bychom mohli říci, že je zodpovědný třeba i za přípravu půdy, za zalévání apod. Ale růst a určitě i jiné věci, jako např. počasí, jsou mimo jeho kontrolu.

Podobně se vyjadřuje apoštol Pavel: *„Já jsem zasadil, Apollos zaléval, ale Bůh dal vzrůst.“ (1 K 3,6)* Dozvídáme se tedy, že proces růstu je Božím procesem. Člověk hraje v tomto procesu naprosto druhotnou roli. Apoštol Pavel to říká ještě definitivněji: *„Nic neznamená ten, kdo sází, ani kdo zalévá, nýbrž Bůh, který dává vzrůst.“ (1 K 3,7)* Podle tohoto textu člověk v procesu růstu neznamená vůbec nic.

„Takový člověk se nedrží hlavy, Krista, z níž celé tělo, pevně spojené klouby a šlachami, roste Božím růstem.“ (Ko 2,19)

Tento citát apoštola Pavla hovoří o růstu těla, kterým je církev. O tomto růstu zde apoštol říká, že jde o Boží růst. Potvrzuje tak slova, která vyřkl Ježíš a ukazuje na to, že nejde o jakýsi produkt lidského snažení, ale o Boží milostivé vedení církve. Slovo, které je zde použito nespecifikuje, o jaký druh růstu jde a neurčuje tak, zda jde o vnitřní či o početní růst.

Růst v závislosti na duchovních darech

„Tak i vy: když tak horlivě usilujete o duchovní dary, snažte se, abyste měli hojnost těch, které slouží růstu celé církve.“ (1 K 14,12)

Tento text nám ukazuje, že hojnost duchovních darů slouží k růstu církve. Z tohoto překladu jakoby vyplývalo, že jen některé dary jsou dobré k růstu celé církve. Ale to jde jen o jistou slabost tohoto překladu. Originál ukazuje na to,

že duchovní dary obecně slouží k růstu církve. A to je další důležitá informace. Dle tohoto textu máme tedy usilovat o přítomnost duchovních darů v církvi. Není zde výzva, abychom usilovali o růst církve. Je tady však zaslíbení, že přítomnost duchovních darů slouží k růstu církve. Nicméně tady opět je třeba upozornit, že je použito slovo, které znamená vnitřní budování církve, tedy vnitřní a ne početní růst.

„Co z toho plyne, bratří? Když se shromažďujete, jeden má žalm, druhý slovo naučení, jiný zjevení od Boha, ještě jiný promluví ve vytržení a další to vyloží. Všecko ať slouží společnému růstu.“ (1 K 14, 26)

Je tady řeč o společném růstu a myslím, že můžeme říci, že je řeč o růstu společenství, tedy sboru. Máme tady výzvu, abychom všechny věci dělali tak, aby sloužily tomuto růstu. Jakým způsobem máme tedy přispívat k tomuto společnému růstu? Apoštol Pavel dává k tomu návod v následujících verších. Popisuje zde různé situace při společných setkáních a říká, jak se jednotlivci mají chovat. Mohli bychom říct, že ustanovuje jakousi církevní liturgii, církevní řád bohoslužeb. Když se tedy v církvi věci dějí řádně, organizovaně, pak to slouží růstu společenství. Ale opět musíme přidat, k vnitřnímu růstu. Opět je totiž použito slovo odkazující na vnitřní a ne početní růst.

Růst církve spojen s osobním růstem jednotlivce

Pokusme se shrnout výsledky tohoto studia. V knize Skutků čteme, že církev početně rostla. Je to popis stavu. Nicméně nemůžeme s jistotou říci, že by Nový zákon na jiných místech mluvil o početním růstu církve. Ostatní texty spojující církev s růstem se téměř vý-

hradně týkají pouze vnitřního růstu. V Koloským 2,19 není definováno, o jaký růst jde, ale z kontextu je mnohem pravděpodobnější, že jde také o vnitřní růst. Kdykoliv jde o vnitřní růst, tak vlastně jde o duchovní růst jednotlivců církve.

Když Písmo o početním růstu církve hovoří, nedává nikdy návod či postup, jak tohoto růstu dosáhnout. Většinou jej zase spojuje s osobním duchovním růstem jednotlivce.

Jaký z toho můžeme vyvodit závěr? Určitě nejde o to, že by nám nemělo jít o evangelizaci a misii. Samozřejmě Bible ukazuje na přesný opak. Evangelizace a misie jsou klíčové a zásadní. Nicméně je třeba si uvědomit, že velice významným elementem růstu je **vnitřní růst** církve. To je ten pravý růst církve a z tohoto růstu potom pramení i růst misijní. Při všech populárních vizích a strategiích pro růst a zakládání sboru, církev nikdy nesmí zapomínat, že pouze církev, která roste vnitřně, může obstát. A proto je důležité, aby církev pamatovala, že její poslání je jak početní růst (získávání nových věřících), tak vnitřní růst (růst v posvěcení jednotlivců). A musíme vždy pamatovat, že jeden i druhý růst přichází, když Bůh dává vzrůst. A tak v poslušnosti připravujeme půdu, rozséváme a zaléváme, ale pamatujeme, že neznamenáme nic v porovnání s Tím, kdo dává růst.

Michal Klus

Co je úspěšný sbor?

Členové redakční rady položili otázku některým členům a pracovníkům ve sborech. Otázka zněla: *Co je pro Tebe mírou úspěšného sboru? Zde jsou některé odpovědi:*

Tato otázka je nějak divně formulována, protože si myslím, že úspěšný může být sportovec, manažér, podnikatel atd. K samotné otázce: Musíme připustit, že pokud existuje úspěšný sbor, je to velká Boží milost, to za prvé. Dále pak podle listu Římanům 12. kap. od 5. verše všichni, kteří se účastní sborového života, nezištně dodržují slova nařízení ap. Pavla. Pro mne ideálním a úspěšným sborem je 1. sbor popsaný podle Skutků 2, 42. a 47.verš. (M 60)

Především příkladný život podle Božího Slova, úplné rodiny, jednota v Kristu, spoléhání se na Krista. Otevřeně a upřímně jednání z očí do očí, problémy řešit s osobou, které se to týká a ne bez ní. Ale především upřímné modlitby, ty činí církev úspěšnou! (Ž 60)

Míra úspěšnosti je závislá od přítomnosti Ježíše Krista, která se projevuje skrze rovnováhu mezi milostí a pravdou (Jan 1,17). Milost bez pravdy a pravda bez milosti poškozují život církve a vedou k jejímu neúspěchu. (M 52)

Zaměřím se na jeden z faktorů úspěchu. Pocházím ze sboru, kde většina mládežnických "přírůstků" přichází cestou konfirmace. Vzhledem k tomu, že konfirmandů je stále méně a navíc do mládeží po konfirmaci přecházejí hlavně (ne-li výhradně) děti stabilních sborovníků,

domnívám se, že takový typ růstové strategie sboru nemůže být dostatečně úspěšný v dlouhodobém měřítku. Proto AKTIVNÍ misii na území sboru a v jeho okolí nejen mezi mladými, ale i ve střední a starší generaci považuji za jeden z klíčových faktorů úspěchu sboru do budoucna. (M 25)

Společenství s Pánem Ježíšem. Od vztahu k Pánu Bohu se odvíjí náš vztah k lidem. Pán Ježíš řekl: „Kdo zůstává ve mně a já v něm, ten nese hojné ovoce; neboť beze mne nemůžete učinit nic“ (J 15,5), a to platí jak pro jednotlivce, tak společenství církve. (M 63)

Vnímám, že sbor je úspěšný tehdy, když v něm je co největší procento mužů a žen podle Božího srdce. Nemám ráda slovo „úspěch“ v práci pro Pána. Nejsou to totiž naše zásluhy. My můžeme být nástroji... Můžeme zasévat, zalévat, okopávat..., ale Bůh je ten, který dává vzrůst! (např. 1 K 2. kap.) Na to nesmíme zapomínat! Budme u nohou Ježíše jako Marie (čtème Bibli, modleme se, hledejme Pána), z vděčnosti Mu služme a neohlížejme se na „naše“ výsledky. ON se přizná (v čase svém). (Ž 32)

Míru úspěšnosti sboru bych viděl v tom, jak se ve sboru uskutečňují Boží záměry – naplňuje se Boží vůle ohledně sboru, církve. Což je především: Láska k Bohu, Láska k bližnímu – k lidem, Získávání učedníků – misie, evangelizace, Budování společenství – vzájemná láska, vztahy, Biblické vyučování a vzdělávání. Z každého z těchto bodů by šlo specifikovat nějaká „měřitelná“ kritéria, která by mohla být mírou úspěšnosti sboru. Např.: Chodí lidé rádi na bohoslužby? Máme ve sboru

aktivity zaměřené na službu lidem? Dělá se něco pro oslovení lidí mimo sbor? Chodí lidé rádi na různá setkání? Připravujeme spolupracovníky pro službu? (M 52)

Ve Zjevení je nejlépe oceněn sbor ve Filadelfii a to díky tomu, že zachovávali Boží slovo, tohle je určitě hlavní kritérium, i když dost obecné a dalo by se rozvinout do konkrétních podob. (M 32)

Sk 2,42-47. Mírou úspěšnosti sboru je jeho růst, a to nejen početně, ale také morální a duchovní růst každého jednotlivce. Toto se může dít tehdy, jestliže sbor pevně stojí na čtyřech pilířích: Apoštolské učení (Slovo Boží), pravidelné společenství, Večeře Páně, modlitba. (M 59)

Když sbor funguje na základě uvedeném v listu Ef. 4. kap., kde ap. Pavel používá analogii lidského těla k církvi (sboru), kde tělo musí být napojeno na hlavu-Ježíše Krista a kde fungují základní principy, jako je učení, modlitba, společenství, napomínání, evangelizace a vzájemná pomoc, kde všechny údy v těle jsou na sobě vzájemně závislé. (M 60)

Naplňování nového přikázání Pána Ježíše Krista (J 13,34-35) „Nové přikázání vám dávám, abyste se navzájem milovali...“ Míra úspěšnosti by se mohla měřit např. mírou lásky k Pánu Ježíši, k sobě navzájem a růstem společenství. Je nám všem známo, že kdyby každý člověk přivedl jednou za rok jednoho člověka do sboru nebo ke Kristu a ten přivedený člověk také jednoho člověka... (M 58)

Myslím si, že aspektů, které ovlivňují úspěšnost sboru je mnoho. Sbor jako Tělo Kristovo je ovlivňován kaž-

dým článkem - upřímným životem plným lásky a odevzdanosti Kristu, každodenním bojem o posvěcený život a rozhodnutím k poslušnosti Boží vůli. Příkladem nám je první církev: „Chválili Boha a všem lidem byli příjemní. Pán k nim pak denně přídával další zachráněné“ (Sk 2,47). Jako základ úspěšnosti bych chtěla uvést pouze jedinou skutečnost a vyjádřit ji slovy pastora Vladislava Santariuse: „Ježíš Kristus je stoprocentně potřebný a stoprocentně postačující.“ (Ž 29).

Vzpomínka na bratra Františka Chalupského

Letos by se dožil sta let František Chalupski (12.5.1912-4.8.1989), zemřel však krátce před pádem železné opony, o dva měsíce později než pastor Vladislav Santarius, se kterým věrně spolupracoval. Spolu s manželkou Annou rozenou Heczkovou vychoval pět dcer. Narodil se do početné rodiny. Jeho strýc Jiří Chalupski zahynul v Katyni. Také František zažil hrůzy války. Rok po svatbě byl povolán do německé armády. Válečné běsnění jej zahnilo až ke Stalingradu. Předsevzetí na nikoho nestřílet mu usnadnilo zařazení k ranhojičům. Když svážel raněné i mrtvé vojáky a kulky mu svištěly kolem hlavy, modlil se a sliboval Pánu Bohu, že mu bude sloužit, když mu dovolí vrátit se domů. Krátce nato byl raněn a na frontu se už nevrátil. V zajateckém táboře rozpočítávali nastoupené zajatce a každému desátému slibovali návrat domů. František sice byl desátý, ale

když se blížil odpočítávající rudoarmějec, vedle stojící zajatec jej odstrčil, takže se nedostal do transportu. Transport ovšem nezamířil na Slezsko, ale na Sibiř...

Na všechny tyto zázraky František zapomněl. Vrátil se domů i ke starému životu. Hrával v dechovce po hospodách, až do chvíle, kdy byl bratrem Janem Roikem pozván na evangelizaci do Oldřichovic, kde slovo Boží zvěstoval pastor Vladislav Santarius. Změnu jeho dosavadního života vyvolal pastorův důraz na slova žalmu: „*Přines Bohu oběť díků a plň svoje sliby Nejvyššímu! Až mě potom budeš v den soužení volat, já tě ubráním a ty mě budeš oslavovat*“ (Ž 50,14-15). Přestal hrát po hospodách a přidal se k misijnímu hnutí v Třanovicích. Studoval Písmo, spolu s manželkou vedl své děti k následování Pána Ježíše, dlouhá léta hrál na tenor v misijní dechovce třanovického sboru a kde jen mohl, vydával svědectví o svém Spasiteli, Ježíši Kristu. Pravidelně sloužil zvěstí Božího slova na biblických hodinách.

Jeho duchovní aktivita byla trnem v oku tehdejší vrchnosti. Dcery měly omezené možnosti studia, ale on věřil, že království Boží je cennější, než všechny pocty a poklady tohoto světa.

Ve funkci kurátora farního sboru v Třanovicích usiloval o navrácení státního souhlasu k výkonu duchovenské služby pastorům Stanislavu Kaczmarzykovi a Vladislavu Santariusovi. Po zmanipulovaných volbách a zinscenovaném soudním procesu v Bludovicích se zastával neprávem stíhaných bratří. Z tohoto důvodu byl na návrh konse-niora V. na 14. synodu 24. 10. 1980 v Českém Těšíně spolu s kurátorem Rudolfem Tomalou z Komorní Lhotky zbaven členství v presbyterstvu. Jeho

neohrožený postoj v hájení zájmů třanovického sboru a misijního hnutí je zřejmý ze zpráv tajemníků pro věci církevní, jak o tom svědčí příloha.

Byl veselý a rád žertoval. Během návštěv i při práci se s přirozenou samozřejmostí zamýšlel nad Božím slovem, které v tomto dni četl. Setkání s rodinou nebo přáteli měl ve zvyku zakončit společnou modlitbou. Navštěvoval nemocné a myslel na ně do poslední chvíle. Na smrtelné posteli v těšínské nemocnici svým nejbližším řekl: „*Jsem rád, že jste mě navštívili, ale o patro výš leží můj souseď, který též potřebuje útěchu Božím slovem.*“

Bratr Chalupski patřil k těm, kteří v nehlubší nouzi poznali úžasnou Boží milost a uslyšeli pozvání k následování Pána Ježíše. Navzdory mnohým překážkám, které osnoval totalitní režim, svému Spasiteli radostně sloužili. Činná účast v šíření evangelia se jim stala samozřejmou součástí životního stylu. Mocně na ně působilo vyznání apoštola Pavla, a to si často připomínali: „*...máme ducha víry, o níž je psáno: 'Uvěřil jsem, a proto jsem také promluvil' - i my věříme, a proto také mluvíme, vždyť víme, že ten, kdo vzkřísil Pána Ježíše, také nás s Ježíšem vzkřísí a postaví před svou tvář spolu s vámi. To všechno je kvůli vám, aby se milost ve mnohých hojně rozmáhala a tak přibývalo i díků k slávě Boží.*“ (2 K 4,13-15). Boží milost, která vytrhla naše předky z marného způsobu života, mocně zasáhla i nás. Nepromarněme její bohatství! Vděčně oslavujme svého Zachránce, Pána Ježíše Krista, a následujme ho s radostnou nadějí na jeho slavný příchod!

Stanislav Piętak

Příloha

Znění zprávy okresního církevního tajemníka (OCT) okresu Karviná přiloženo pro orientaci redakčního týmu: Zemský archiv Opava, inv. č. 1113, časový rozsah 1977-1989, číslo kartónu 1137

Č.j. 0829/80   31. 12. 1980
Tajné - odtajněno 31. 8. 1987

Církevně politická situace v okrese Karviná od 20. 10. do 20. 12. 1980
Slezská církev evangelická a. v.

Nejdůležitější událostí, která proběhla v tomto období, byl 14. synod. Státní správa již v předstihu provedla opatření, která měla zabezpečit řádný průběh synodu. Bylo jednáno individuálně se všemi zvolenými delegáty na synod, a to i s laickými. Na pastorální konferenci byli všichni duchovní upozorněni na to, že jsou zodpovědní za činnost svých věřících a vedoucí „opozice“ na nevhodnost vytváření různých nátlakových skupin. Bylo dohodnuto, že opozice může přednést své připomínky na synodu prostřednictvím řádně zvolených delegátů. Jednalo se o kurátora Chalupského z Třanovic a kurátora Tomalu z Komorní Lhotky, kteří jsou příslušníci opozice.

Samotný 14. synod začal v pátek 24. 10. 1980 v 15.00 hodin, kdy započala prezence delegátů. Byla zajištěna silná pořadatelská služba, která měla do sálu vpustit pouze delegáty. Nátlaková skupina opozice však nepřišla, takže synod byl bez problémů zahájen v 16.00 hodin. Po úvodní pobožnosti a volbě příslušných komisí, pozdravil synod referent SPVC MK ČSR s. Soukal. Za

státní správu byl dále přítomen s. Šrůtka, KCT a Kouba, OCT z Karviné. Představitelé státní správy po přečtení zpráv biskupa a náměstka, jak bylo dohodnuto, opustili jednání 14. synodu. Po jejich odchodu vystoupili kurátoři Chalupský a Tomala a chtěli přečíst dopisy adresované synodu a státní správě. Předseda synodu biskup K. to odmítl s poukazem na to, že podle programu synodu je na takovéto připomínky místo až druhý den jednání a delegáti synodu to odhlasovali. Na to Chalupský a Tomala opustili synod.

V dalším jednání se synod zabýval výhradně vnitrocírkevními záležitostmi.

V diskusi druhý den konsenior V. přednesl názor, že jednání obou výše uvedených kurátorů je v rozporu s vnitrocírkevními předpisy a aby byli vyloučeni z presbyterstva. Synod jeho návrh schválil.

Celkově se dá říci, že 14. synod proběhl dobře bez významnějších negativních jevů. Byl dobře připraven a nenarušil církevně politickou situaci v okrese Karviná...

Podpis: Tajemník pro věci církevní
ONV Karviná - Jaromír Kouba

Svědectví nad hrobem zesnulé manželky

Milá rodino, příbuzní, přátelé i známí!

Dovoluji si své zesulé lrcе věnovat krátkou vzpomínku v několika slovech. Neměl jsem v úmyslu cokoliv tady říkat, necítil jsem se na to psychicky, ale přiměla mě k tomu jedna

SMS-ka, kterou jsem dostal v úterý v noci. Když mě probudilo pípnutí došlé zprávy, dočetl jsem se v ní mimo jiné toto: „Chci být pokorná a věřit v řízení Boží, přesto ve mně všechno řve „PROČ?““

Možná musela Irka odejít tak náhle a nečekaně proto, aby nás k této otázce svým odchodem vyprovokovala a my na ní hledali odpověď, ne v naší lidské logice, ale někde docela jinde.

A tuhle otázku si kladl jistě kdekdo, i já. Už jsem neusnul a přicházely různé myšlenky. A tak jsem vstal a psal a chci se s nimi s Vámi podělit. „PROČ?“ Myslím, že ta otázka je na místě a je na ní třeba hledat odpověď.

To není ta jediná otázka, kterou dnes v našem životě slyšíme, v televizi, tisku. Ptáme se, proč v dnešní době páchá tolik lidí i dětí sebevraždu, proč se tolik manželství rozvádí, proč je tolik vražd, proč je tolik loupežných přepadení, proč jedni žijí v neskutečném přepychu a rozpustilosti a jiní umírají hladu, proč někdo odejde ve spánku a jiný musí umírat v bolestech, proč je tolik přírodních katastrof a nevysvětlitelných projevů přírody. Odpověďmi na tyto otázky se zabývají psychologové, sociologové i vědci a nacházejí různé odpovědi, které jsou pro někoho dostačující, pro druhého nedostačující, ba zcela nepřijatelné, dnes zcela logicky vysvětlitelné, zítra nesmyslné.

Dnes mnozí hledají odpovědi u různých věstců, numerologů, astrologů a kartárek a nehledají tam, kde opravdu odpověď na vše je. Čteme spoustu časopisů, bulvár, čekáme na odpovědi i z televizního vysílání, ale zapomínáme číst tu jedinou, mnohdy

a mnohými zavržovanou a někdy znevažovanou, zesměšňovanou a na hranicích pálenou knihu – Bibli. Kdybychom ji četli, přišli bychom na to, ne možná okamžitě, ale postupně, že na všechny otázky je v ní odpověď. A tak Vám chci dát radu. Hledáte-li odpověď na cokoliv, jakékoliv „PROČ“, začněte číst pozorně tuto vzácnou knihu, dnes každému dostupnou a tam odpověď dostanete. Čtu jí pravidelně a ještě mě nezklamala.

I Irka měla, jako každý, otázky, často si četla v Bibli a tam odpovědi nacházela a spolu s dětmi jsme mnohé probírali. Bibli má od konfirmace, má tam ještě své dívčí jméno a častým používáním je už dosti opotřebovaná, ale i ona mi jí bude připomínat. Ta kniha jí učila žít tak, jak žila: skromně, tiše, ve všem mi byla velkou oporou. Svě zaměstnání brala jako poslání a prožívala se svými pacienty velmi často to, co sama na konci svého života prožít musela.

Nechci moji Irku nijak glorifikovat, každý máme své chyby a hříchy. Ale je na nás, abychom odprošovali a odpouštěli. Pro mě byla ta věrná, milující, jak je jen lidsky možné, ideální manželka. Chci tady říct, že to se mnou někdy neměla taky lehké, ale vím, že mi odpouštěla. Jako v každém manželství, tak i my jsme si někdy ostřeji vyměnili názory, ale díky našemu Pánu jsme nikdy neměli tzv. „tichou domácnost“ déle jak 2 hodiny. Hned jsme nesrovnalosti srovnali a za to Irce ještě teď, a nejen za to, ale za vše vřele děkuji!

Vnuk řekl: „Ještě jsem chtěl s babičkou mnohé řešit a jí říct, ale už to nejde“. Žel, určitě není sám. Nikdy vše neřekneme a vždy něco zůstane

nevyřčeno. A tak milí, věnujte maximálně čas i v té neskutečně úspěchané době svým blízkým, rodiče dětem, děti rodičům, přátelům a žijte spolu, ne vedle sebe, protože blízkost Vašich milých může být najednou nenávratnou minulostí.

Kdyby tady dnes Irka mohla něco říct, pak by prosila o odpuštění všeho, čím komu ublížila, a děkovala za vše, co od Vás dostala. A já si to dovoluji tímto udělat jejím jménem. A určitě by Vám doporučila, ať nezapomenete na tu vzácnou knihu – Bibli.

Já bych Vám chtěl všem ještě poděkovat za projevy spoluúčasti na našem zármutku, za účast na posledním rozloučení, za květiny. Taky všem, kdo mě i děti osobně a v modlitbách podepřeli. Pan Bůh Vám to oplatí! Žiji v té naději v Pánu, že se opět setkáme.

Děkuji, že jste tady se mnou byli!

Karel Tomiczek

K nedožitým sedmdesá- tinám pastora Jana Drózda

V letošním roce uplynulo 70 let od narození pastora Jana Drózda. Narodil se 8. května 1942 v Konské. Po confirmaci se zapojil do života mládeže v českotěšínském sboru Na Nivách, kde byl jeho otec dlouholetým presbyterem a kurátorem. Po maturitě chtěl Jan Drózd pokračovat ve studiu teologie, avšak pro odpor státních orgánů i tehdejšího vedení

SCEAV mu to nebylo umožněno. Začal proto pracovat v Třineckých železárnách a večerně vystudoval hutnickou průmyslovku. Současně se soukromě vzdělával v teologických

disciplínách, zvláště pak se věnoval církevním dějinám. Po setkání s pastorem Vladislavem Santariem začal chodit do sboru v Třanovicích, kde si našel i svou manželku Irenu, s níž vchovali dcery Janu a Danielu. Angažoval se v práci „Misie“ a působil jak ve vedení místního společenství v Třanovicích, tak ve vedení celé práce. Připravoval zejména teologicky náročnější výklady a programy pro ilegální či poloilegální setkání „Misie“. Pro mládež psal divadelní hry, z nichž část byla roku 1976 vydána v samizdatu.

Po sametové revoluci ho sbor v Havířově-Suché povolal na místo diakona, od 1. 7. 1991 pracoval v církvi na plný úvazek. Roku 1993 byl zvolen pastorem sboru v Havířově-Suché a o rok později byl jmenován administrátorem sboru v Třanovicích. Zároveň nadále sloužil v ústředním vedení KS-SCh a angažoval se v činnosti České biblické společnosti. Zasloužil se o odhalení pamětní desky Jiřího Sargánka na sborovém domě

v Suché roku 1994. Od roku 1995 zasedal v Církevní radě SCEAV. Zemřel v sobotu 4. března 2000 v Třanovicích během výkonu pohřbu bratra Jaroslava Římana.

Daniel Spratek

Vzpomínka na bratra pastora Jana Drózda (1942-2000)

Bratra Drózda si pamatuji jako člen třanovického dorostu a pak mládeže. Tehdy nebyl farářem a nikdo si asi neuměl představit, že jím někdy bude. Bratr Drózd patřil k bratřím, kteří chodili na dorost se svými proslovy a tak nás vzdělávali a povzbuzovali ve víře. Vždycky jsme jim vykali. Vzpomínám si, že jednou bratr Drózd přednášel na téma dospívání, to jsme se rozdělili na kluky a holky a on promlouval k nám chlapcům. Pravidelná přítomnost starších bratří na dorostě vytvářela mosty mezi námi mladými a sborem. Velice moudrý koncept, stále aplikovatelný. Tehdy jsem nevěděl o podílu bratra Drózda na činnosti Misijní práce.

Na mládeži nám bratr Drózd jednou vykládal, jak ve školce zažil příchod tzv. vítězného února (1948). Před ním se učitel s dětmi před jídlem modlil, po Únoru začali odříkávat: "Niż zaczniemy chleba jeść, to powiemy pracy cześć". Někteří jsme z té říkánky měli náramnou švandu.

Později jsem měl možnost poznat, jaký byl bratr Drózd doma: odpovědný manžel a otec. Uměl vykládat legrační historky ze školy nebo

z vojny. Moc jsme se nasmáli. Obdivoval jsem jeho knihovnu, měl spoustu teologické literatury, i skript z bohoslovecké fakulty. Četl německy, ač po gymnáziu už tento jazyk na jiné škole nestudoval. Jeho výklady se vyznačovaly poctivým studijním přístupem. Více jsem si to uvědíl, když jsem nastoupil na studium teologie, od roku 1990. Bratr Drózd mě povzbuzoval. Jsem mu vděčný za duchovní podporu. Také mi věnoval nejednu knihu, do většiny z nich jsem si poznamenal, kdy to bylo. Stále je mám. A vzpomínám.

V roce 1991 bratr Drózd vstoupil na plný úvazek do služby v církvi. Určitě se tím dobrovolně vzdal výhod vyplývajících z jeho postavení technika Třineckých železáren. Jeho manželka Irena jej ve službě pastora věrně podporovala. Posléze jsem jej tedy vnímal jako faráře. Měl respekt u kolegů, byl zvolen do církevní rady, reprezentoval církev na četných konferencích. Psal historické články, hodně a pravidelně, pamatoval na výročí, na důležité osobnosti církevního života. Takového faráře stále ještě nemáme. Několik měsíců po jeho smrti senior K. Suchanek na homiletickém setkání v diskusi nad sledováním historie poznamenal: "Chybió nóm Janek Drózd".

Jeho manželka Irena věnovala ústředí církve část jeho knihovny. Jsme za ni velmi vděční. Jsme vděční pastoru Drózdovi za to, že svou knihovnu po léta budoval. Darovaný fond čítá více než 500 titulů a pak také jeho kázání, články, proslovy, materiály z konferencí, evangelizací. Jsou trvalým svědectvím o jeho nasazení pro lid Boží, pro církev, pro pravdu evangelia.

Když zemřel, nebyl jsem o víkendu ve Slezsku. Po návratu do Třince, kde jsem byl tehdy vikářem, visela na nástěnce ve farní kanceláře bílá A čtyřka s černým nápisem: Zmarł ksiądz Jan Drózd. Nemohl jsem tomu uvěřit. Stále tomu (svým způsobem) nemohu uvěřit. S jeho smrtí jsem se doposud nesmířil. Pastor Drózd nám zanechal příklad pokorného a oddaného služebníka, který druhým přál. Stále slyším jeho mírný, (později) trochu roztřesený hlas.

Považuji za čest, že jsem byl nečekaně požádán, abych na jeho pohřbu zazpíval závěrečnou antifonu: „Boj výborný bojoval jsem, běh jsem dokončil, víru zachoval.“

Marek Říčan

Aktuality ze světa

Spojené arabské emiráty. Chalífa ibn Saíd an-Nahaján, který stojí v čele SAE, povolil indickým pravoslavným křesťanům, kteří v zemi žijí, aby si postavili ve městě Al Ain kostel s kapacitou 1500 sedících osob. Pravoslavní o tento kostel u vlády usilovali asi 30 let.

USA. Teologická komise Luterské církve Missourské synody vydala na konci dubna posudek na dokument *Human Sexuality: Gift and Trust (Lidská sexualita: Dar a zodpovědnost*, dále HSGT). Uvedený dokument přijala Evangelická luterská církev Ameriky (ELCA) v roce 2009, aby jím obhájila svoji akceptaci homosexuálních svazků. Teologická komise LCMS v důkladné 33stránkové analýze odhaluje nepoctivé a falešné interpretace Písma i Symbolických knih ze strany liberálních teologů z ELCA. Po-

sudek uvádí, že ačkoli HSGT používá pojmy z luterské teologie, jako např. ospravedlnění z víry či rozlišení zákona a evangelia, tyto pojmy „jsou deformovány, aby sloužily ideologickému účelu, který nemůže být žádným způsobem ztotožněn s konfesijním luterstvím“. Posudek „s hlubokým žalem“ uzavírá, že „LCMS nemůže udělat nic jiného, než dospět k závěru, že HSGT představuje ‚jiné evangelium‘ (Ga 1,6).“

Polsko. Novým předsedou synodu polské Evangelicko-augsburské církve byl zvolen farář Grzegorz Giemza, vedoucí Centra pro misii a evangelizaci v Dziegielowě. Jeho protikandidátem byl teolog Marek Uglorz.

Island. Do úřadu biskupa islandské luterské církve byla poprvé zvolena žena. Novou biskupkou se stala Agnes M. Sigurðardóttir. K luterské církvi se v současnosti hlásí 77,6% obyvatel Islandu; v posledním desetiletí počet jejích členů klesl o 10%.

ČR. Dne 29. dubna 2012 byl v Praze uveden do úřadu superintendenta Evangelické církve augsburského vyznání Marián Čop.

Polsko. Slezská biblická společnost vydala nový polský překlad Bible, který nese název *Nowa Biblia Gdańska*.

Německo. Řada evangelíků v Sasku vyjadřuje svůj odpor proti rozhodnutí vedení církve, kterým je umožněno otevřít fary pro faráře žijící v homosexuálních svazcích.

USA. Počátkem května byly zveřejněny výsledky soukromého statistického šetření ohledně náboženských společností v USA: Nejrychleji rostoucí náboženskou společností jsou v USA mormoni, následovaní na druhém místě muslimy.

Keňa. – Svět. V Keni se uskutečnila 6. celosvětová konference kvakerů. Zú-

častnilo se jí na 850 delegátů z 51 zemí. První kvakerská konference se uskutečnila roku 1920. Kvakeri vznikli v 17. století v Anglii jako výrazně pacifistická náboženská společnost s poměrně volnou věroukou a demokratickým zřízením.

ČR. Rada Církve bratrské vyzvala parlament a vládu ČR k výrazné regulaci herního průmyslu v ČR.

ČR. Křesťanská misijní společnost adresovala představitelům Hl. města Prahy protestní dopis proti záměru obnovit na Staroměstském náměstí mariánský sloup. V dopise mj. uvádí: „*Nade všechnu pochybnost byl i pražský sloup postaven na oslavu vítězství protireformace, o čemž svědčí historie (měl zviditelnit vítězství nad Švédy), ale i neobvyklá čtyři spodní sousoší andělů potírajících ďáblы a draky (symboly protestantského „tmářství“). Proto by jeho zřízení necitlivé nejen k protestantsky orientované části veřejnosti, ale i k nenáboženským Pražanům, kteří naši národní minulost chápou jinak než dávní tvůrci či novodobí obnovovatelé sloupu. Protireformace byla v českých dějinách jednoznačně obdobím totality a obnova sloupu s původním ideovým nábojem, který je v jeho pojetí jasně čitelný, by do jisté míry připomínala obnovu zrušených památníků z jiných totalitních období.*“

Izrael. Na počátku června oznámili izraelsí archeologové, že našli artefakt s nejstarším známým mimobiblickým záznamem názvu města Betlém. Nápis se nachází na bule (hliněném otisku pečtidla), která je datována do 8. – 7. stol. př. Kr.

Francie. V květnu se spojily Reformovaná církev Francie a Evangelicko-luterská církev Francie, a vytvořily novou církevní organizaci pod názvem Spojená protestantská církev Francie. Nová církev má kolem 272 000 členů, z nichž přes 90% tvoří reformovaní.

Skandinávie. Na setkání konzervativních luterských biskupů, kteří museli opustit liberální luterské církve ve Švédsku a ve Finsku, došlo k dohodě, že vytvoří společnou zastřešující organizaci, která bude nést název Misijní provincie Severu.

Maďarsko. V evangelickém muzeu v Budapešti byla otevřena výstava „Naše povolání je život – reformace a ženy“.

Literární novinky

Americké nakladatelství *Concordia Publishing House* vydalo výpravnou publikaci **Inside the Reformation**. Publikace přibližuje průběh reformace mnoha krátkými texty doprovázejícími množství ilustrací; velmi jednoduchou a zábavnou formou tak zpřístupňuje informace o světové reformaci.

Nakladatelství *Samuel* vydalo knihu Davida Louly **Studna lásky k pravdě**, v níž autor volá Čechy, aby znovu „vykopali studny“ svého reformačního dědictví.

Konference SOLAS

Občanské sdružení Solas a Temelios zvou na třetí ročník konference na téma

Stvoření a současná věda

Konference se koná v Žilině ve

dnech 31.8.-2.9.2012 v aule Žilinské univerzity.

Mezi pozvanými řečníky konference jsou BSc. Philip Bell, výkonný ředitel CMI (Creation Ministries International) pro Velkou Británii a Evropu. Na konferenci dále vystoupí domácí pracovníci z oblasti geofyziky, informatiky a fyziky.

Připravované přednášky (s překladem do slovenštiny) jsou:

1. Katastrofismus a Bible: Důkazy v horninách.

2. Tisíce, ne miliardy let:

Nepřehlédnutelné důkazy.

3. Co, kdyby Darwin věděl, co víme my dnes?

4. Předkové člověka: Lidský druh nebo jiný druh.

5. Teistická evoluce? Vědecká a biblická kritika.

Konferenční poplatek ve výši 10 € se platí při registraci.

Další informace o připravované konferenci můžete najít na webové stránce www.solas.sk.

Aktuality z KS

BŠP. Na závěr BŠP 2011/2012 požádali organizátoři účastníky o vyplnění hodnotícího listu. Celkové hodnocení provedené školními známkami činilo v průměru 1,4; účastníci viděli jako nejprínosnější studium Listu Galatským. Téměř všichni hodnotili jako optimální frekvenci 2 setkání za měsíc. Z nabídky témat pro příští rok získala nejvíce hlasů přednáška „Cyril a Metoděj evangelickými očima“ a studijní cyklus „List Římanům“.

Projekt Srdce pro Afriku byl převeden pod ústředí KS. V současné době se aktivita projektu soustřeďuje na pomoc sirotkům v Demokratické republice Kongo.

Šance „Podaná ruka“. Ústředí KS převzalo administrativní zajištění střediska Oáza, které je provozováno pro osoby, které se vymaňují ze závislosti na návykových látkách.

Návštěva v Sasku. Zástupci KS navštívili zemskou konferenci saského Společenství, která se konala 13. 5. 2012 ve Zwickau.

M.I.S.E. Dne 26. 5. 2012 se v Českém Těšíně sešlo historicky první valné shromáždění Evangelizačního centra M.I.S.E. Křesťanské společenství zastupoval předseda Jiří Rusz, který přítomné krátce pozdravil. Valné shromáždění zvolilo 4 členy představenstva, a to: Jolantu Kadlubcovou, Pavla Tasku, Daniela Tomalu a Jana Kajfosze; další členy představenstva již dříve jmenovala Církevní rada SCEAV (Martina Piętaka a Michala Kluse) a vedení KS (Zbyška Kaletu a Daniele Spratka); členem je z titulu funkce též ředitel M.I.S.E. Daniel Chlebek. Předsedou představenstva M.I.S.E. se stal Zbyšek Kaleta.

Projekt Izrael. Vedení KS jednalo o další formě fungování bystrického Projektu Izrael, který byl pojat do nově ustavené mediální činnosti SCEAV.

XcamP se uskuteční ve dnech 21. – 28. července 2012. Přednášet bude Daniel Fajfr z CB, evangelizace povede James Johnson z USA. Tématem letošního ročníku je „Evoluce víry“ a budeme se společně zamýšlet nad vývojem víry u apoštola Petra. Semináře povedou mj. Aleš Hejlek, Eliška Krmelová, George Scipione či Mirosław Kulec. V rámci večerních programů vystoupí skupiny Frühstück (Polsko), KL Band (ČR), Jenó's Brothers (Slovensko), eSPé (Slovensko), hudebník Darce (ČR) a doprovodná skupina XcamPu.

Opowieść o Tony'm Rossim (4. część)

Kochane dzieci,

wyobraźcie sobie, że pewnego dnia Tony otrzymał krótką wiadomość od kapitana statku, iż jeden z pasażerów zachorował. – Pojadę – wykrzyknął Tony. Szybko załatwił sobie paszport, spakował rzeczy, pożyczył trochę pieniędzy i pożegnał się z rodziną.

Serce zabiło mu mocniej, kiedy gwizdem oznajmiono, że statek wypływa z portu. Był to długi rejs z Neapolu do Nowego Jorku.

Dwudziestojednoletni Tony nie mógł się doczekać, kiedy wreszcie wpłyną do portu. Nie umiał angielskiego. Jego wujek jednak pozostawił mu kontakt na jedną włoską rodzinę, z którą się przyjaźnił. Tony został przez nią bardzo serdecznie przyjęty. Otrzymał nawet pracę w fabryce, która wyrabiała rzeczy z metalu. Kolejna włoska rodzina zaoferowała mu pokój na Zachodnim Broadwayu, na szóstym piętrze. Był mile zaskoczony – minęło zaledwie kilka godzin od przyjazdu do Ameryki, a już miał pracę, miejsce do spania i przyjaciół. Po sześciu miesiącach Tony kupił sobie własny samochód. Następnym wyzwaniem dla niego było prowadzenie taksówki. Wkrótce opuścił pracę w zakładzie mechanika i rozglądał się za kimś, kto potrzebowałby szofera.

Pewien bogaty właściciel potężnego domu, pan Root, miał opinię człowieka dumnego i staroświeckiego, ponieważ nie czytał gazety bez rękawiczek. To on poszukiwał szofera. Tony się zgłosił.

Pan Root spojrzął na Tony'ego i zapytał – Ile chcesz miesięcznie za swój samochód i usługi?

- Czterysta pięćdziesiąt dolarów miesięcznie, proszę pana – powiedział bez mrugnienia okiem. Tony przed rokiem w fabryce zarabiał tylko sto czterdzieści dolarów na miesiąc.

- Hm, to dosyć dużo, nie uważasz? Przemyśl to jeszcze raz i zadzwoń do mnie, jeśli zmienisz decyzję.

- Dobrze – odpowiedział Tony poważnie.

Pan Root wyczuł, że Tony nie zadzwoni, aby powiedzieć, że obniży cenę. W końcu oznajmił:

- Sam zadzwonię, jeżeli podejmę decyzję i zgodzę się na twoje warunki.

(ciąg dalszy w następnym numerze)

Urszula Szymeczek

Časopis „Idea” je určen pro vnitřní potřebu
Křesťanského Společenství-Společnosti Křesťanské při SCEAV.

Redakce časopisu: Vedoucí redaktor: Štěpán Ruckí.

Redakční rada: Milan Pecka, Jan Ruckí, Urszula Szymeczek,

Daniel Spratek, Michal Klus, Zbyšek Kaleta, Lukáš Borski.

Kontaktní adresa: Idea c/o MUDr. Štěpán Ruckí, CSc.,

Oldřichovice 544, 739 61 Třinec 1, tel.: 558 348 011,

email: stepan.rucki@seznam.cz

viz také webová stránka: <http://www.ks-sch.cz/idea>